



ה"ט 42703/11/17 - המוסד לביטוח לאומי נגד שמעון קובני

ה"ט 42703-11-17
20 נובמבר 2017

בית משפט השלום בירושלים
לפני כב' השופטת עינת אבמן-מולר

בעניין: המוסד לביטוח לאומי
ע"י אסוס יהודה

המבקש

נגד

שמעון קובני

המשיב

החלטה

1. המבקש הגיש בקשה למתן צו על פי החוק למניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001, בגדרה ביקש ליתן צו האוסר על המשיב להטריד את עובדי המוסד לביטוח לאומי (להלן: "המל"ל"), לאיים עליהם או לתקוף אותם, והמורה על הרחקתו מהמשרד הראשי של המל"ל בירושלים.
2. אין חולק כי מזה כחודש וחצי שוהה המשיב עם רכבו וקרוואן המחובר אליו בכניסה לחניון של המשרד הראשי של המל"ל בירושלים, כמחאה על החלטות המל"ל בעניינו. לטענת המבקש, בכל התקופה הנ"ל כמעט מידי יום, משעות הבוקר המוקדמות ועד לשעות הלילה המאוחרות, מפעיל המשיב סירנות בעוצמה גבוהה, צועק מקלל ומטריד את עובדי המל"ל ומפריע לשגרת יומם. המבקש טען בנוסף כי בשלושה מקרים שונים חסם המשיב את הכניסה לחניון, כאשר הפעם האחרונה בה נעשה הדבר היתה אתמול ועד לשעת הדיון לא הוזז רכבו של המבקש מפתח החניון, באופן שלא איפשר לעובדי המל"ל לחנות במקום ואילץ אותם להעתיק את מקום חנייתם למקום אחר.
3. בדיון שנערך היום נשמעו, מחד, קצין הביטחון במשרד הראשי של המל"ל מר יהודה אסוס ונציג העובדים מר אמיר קירש, ומאידך, המשיב עצמו. המבקש הציג תמונות בהן נראה המשיב יושב בכניסה לחניון עם שולחן ושמייה ועל אוזניו אוזניות גדולות, והשמיע בדיון הקלטות בהן נשמעות הסירנות אותן מפעיל המשיב לאורך היום וכן הקלטה מיום 13.11.17 בו נשמע המשיב מקלל ומאיים על אחד מעובדי המל"ל. בנוסף הראה המבקש סרטון שצולם ביום 16.11.17 על ידי עובדים, מתוך משרדי המל"ל. בסרטון שהוצג נראה אחד מעובדי המל"ל מסתובב סביב רכבו של המשיב. כאשר המשיב מגיע לעברו, עובר העובד לצידו של השני של הרכב והולך לכיוון המשרד. המשיב, על כסא גלגלים, רודף אחרי העובד, מגיע אליו ומכה אותו עם מקל שבידו. העובד מתגונן וממשיך ללכת לכיוון המשרד. המשיב ממשיך לרדוף אחר העובד לתוך שטח המשרדים ונשמע מקלל את העובד ומאיים עליו תוך שימוש במגאפון. יש לציין שבכל אותו זמן (למעט כאשר המשיב מדבר במגאפון) נשמעת ברקע הסירנה אותה מפעיל המשיב וניתן להתרשם מעוצמתה. המבקש הראה בנוסף תמונות שצולמו אתמול, בהן נראה רכבו של המשיב חוסם את הכניסה



לחניון באופן שלא מאפשר לעובדים לעשות שימוש בחניון.

4. המשיב הביע בדיון את כעסו ותסכולו מטיפול המל"ל בעניינו (כפי שניתן היה להבין, למשיב טענות בנוגע לרכבו ועניינו מתברר עתה בבית הדין לעבודה). המשיב טען כי הקללות הנשמעות בהקלטה היו בתגובה לקללות אותן הוא עצמו ספג וכי התקיפה הנראית בסרטון היא בתגובה לנסינו של העובד לפגוע ברכבו ולפגוע בו עם אבן בראשו. בעניין זה יש לציין, כי צפייה בסרטון מעלה כי המשיב הוא שתקף את העובד וכי אין בסיס לטענתו בדבר תקיפתו שלו על ידי העובד באמצעות אבן או בכלל. המשיב אישר כי חסם את הכניסה לחניון, אך טען שעשה זאת רק לאחר שנגרם נזק לקרוואן, לטענתו על ידי מי מעובדי המל"ל. כן אישר המשיב כי הוא מפעיל סירנה, אך טען כי זוהי זכותו ודרכו להביע מחאתו.

5. על הזכות למחות ולהפגין אין צורך להכביר מילים. בתי המשפט עמדו לא אחת על מעמדה הרם של זכות זו, כאחת מנגזרות חופש הביטוי וכמכשיר להבעת דעות והעלאת סוגיות חברתיות על סדר היום הציבורי. ואולם, גם הזכות להפגין, ככל זכות יסוד אחרת, אינה זכות מוחלטת ויש לאזן בינה לבין אינטרסים חשובים העשויים להתנגש עמה בהם שלום הציבור והצורך לשמור על הסדר והבטחון הציבורי (בג"צ 6536/17 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' משטרת ישראל** (פורסם במאגרים)).

6. במקרה שלפנינו הונחה תשתית ראייתית מספקת לכך שמחאתו של המשיב גלשה לאלימות ולהטרדה ובכך חצתה את הקו המפריד בין מחאה מותרת ולגיטימית לבין הטרדה מאיימת. קללות, איומים, נקיטת אלימות, חסימת החניון והפעלת סירנות בעוצמה גבוהה לאורך כל שעות היום, באופן שאינו מאפשר ניהול שגרת עבודה, אינם חלק ממחאה לגיטימית. מהראיות שבאו לפניי ניתן היה להתרשם כי מעשיו של המשיב יוצרים אצל עובדי המבקש תחושת מתח, חרדה ואיום, ובהחלט באים בגדר "הטרדה מאיימת" כמשמעותה בחוק. מההקלטות והסרטונים שהוצגו באולם ניתן היה להתרשם מעוצמת הסירנות המופעלות על ידי המשיב. מדובר ברעש מחרש אוזניים שלטענת הקב"ט מר אסוס פוגע בעבודת המאבטחים, שנאלצים לעבוד עם אטמי אוזניים, ולדברי העד קירש פוגע גם ביתר העובדים המתלוננים על רעש בלתי נסבל לאורך כל שעות היום. אף המשיב העיד כי הוא עצמו סובל מירידת שמיעה בעקבות השימוש בסירנות, חרף העובדה כי הוא שם אוזניות אטומות לרעש לאוזניו, וגם בכך יש כדי ללמד על עוצמת הרעש והמטרד. הרעש המחריד המתמיד בצירוף האלימות בה נקט המשיב, חסימת החניון והאיומים, מקימים בסיס למתן צו על פי החוק למניעת הטרדה מאיימת.

אמנם, יש לכבד את רצונו של המשיב להשמיע קולו וזעקתו, אך זאת יש לעשות תוך איזון עם זכויותיהם של אחרים, הזכאים שלא להיות חשופים להטרדה ולתחושת איום וחרדה.

7. על רקע כל האמור ובאיזון בין השיקולים השונים ניתן צו כדלקמן:

א. נאסר על משיב להטריד את עובדי המבקש או לאיים עליהם;

ב. נאסר על המשיב להימצא במרחק של 50 מ' משער הכניסה לחניון המשרד הראשי של המל"ל בירושלים.



ג. נאסר על המשיב להפעיל סירנות במרחק של 500 מ' משער הכניסה לחניון המשרד הראשי של המל"ל בירושלים.

תוקף הצו למשך 3 חודשים מהיום.

ניתנה היום, ב' כסלו תשע"ח, 20 נובמבר 2017, בהיעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

המבקש ימציא למשיב העתק הצו באמצעות המשטרה.